

[Finansministeren.]

kunne foretage opsparing i stedet for at skulle betale tillægsskat.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling af det høje ting.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om vilkår for salg af jord i offentlig eje.*

Forslaget går ud på, at faste ejendomme, der er eller fremtidig kommer i offentlig eje, fra den 1. januar 1961 at regne kun må sælges på jordrentevilkår. Dette betyder, at en køber af en sådan ejendom ikke skal betale nogen købesum for selve jorden uden forbedringer, men i stedet for en årlig, stedsevarende afgift — jordrente — på 4 pct. af jordens værdi — jordrenteværdien. Hermed sikrer man, at værdistigninger på den jord, der engang har været i offentlig eje, også fremtidig kommer samfundet til gode.

Det er dog kun jordens værdi uden forbedringer, der efter forslaget skal svares jordrente af. Forbedringerne — det vil for byggegrundens vedkommende sige de veje, der ligger på området, og de kloakanlæg m. v., som er nedlagt i jorden — skal derimod betales af køberen som hidtil. Denne betaling kan således enten ske kontant eller ved forrentning og afdrag på pålignede vej- og kloakbidrag.

Den værdi, hvoraf jordrenten beregnes med 4 pct. — jordrenteværdien — skal efter forslaget mindst udgøre den af vurderingsmyndighederne til enhver tid ansatte grundværdi efter fradrag for forbedringer. Dette forbedringsfradrag gives altid, også efter 30 års forløb, hvor fradraget jo ellers bortfalder ved beregning af den almindelige grundskyld.

Da der straks efter salget altid skal ske en vurdering, bliver jordrenteværdiens minimum på salgstidspunktet altså fastsat ved denne vurdering. Der er dog efter forslaget intet i vejen for, at staten eller den kommune, der sælger jorden, træffer aftale med køberen om, at jordrente skal svares af en højere jordrenteværdi end grundværdien ÷ forbedringer. Forslaget ligger i så henseende på linje med den nylig gennemførte ændring i statshusmandloven. Træffes der

aftale om en højere jordrenteværdi, svares der jordrente heraf, så længe den aftalte jordrenteværdi er højere end den af vurderingsmyndighederne til enhver tid ansatte grundværdi ÷ forbedringer.

Som lovforslaget er udformet, er det således ikke muligt at aftale en jordrenteværdi, der er lavere end grundværdien ÷ forbedringer. Skulle det ved den vurdering, der skal finde sted umiddelbart efter salget, vise sig, at grundværdien ÷ forbedringer bliver højere end den jordrenteværdi, der er aftalt, får den aftalte jordrenteværdi således ingen betydning. Er den aftalte jordrenteværdi derimod højere end vurderingen, er vurderingen vel i første omgang uden betydning for jordrentesvarelsen, men den vil blive lagt til grund ved beregningen af den almindelige grundskyld til stat og kommune.

Efter forslaget vil den på en ejendom hvilende jordrente normalt variere med de ansættelser af grundværdien og forbedringerne, som til enhver tid foretages af vurderingsmyndighederne. Er der aftalt en højere jordrenteværdi, påvirker ændringer i vurderingen dog ikke jordrenten, før grundværdien ÷ forbedringer bliver højere end den aftalte jordrenteværdi. Fra dette tidspunkt følger jordrenteværdien i alle tilfælde vurderingerne.

Der er dog for parcelhuse, sommerhuse og kolonihaver m. v. foreslået adgang til fritagelse for og henstand med at svare jordrente af stigninger i jordrenteværdien efter ganske samme regler, som gælder med hensyn til grundstigningsskylden. Jeg tillader mig herom at henvise til den højtærede finansministers bemærkninger ved fremsættelsen af forslaget til lov om ændring i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme.

Forslaget om jordrentesvarelse omfatter alle faste ejendomme, der fra 1. januar 1961 at regne afhændes af staten eller en kommune, for så vidt ejendommen ligger inden for kommunens område. Forslaget omfatter således ikke blot hovedstadskommunerne, købstæderne og sognekommunerne, men også amtskommunerne. Derimod må ejendomme, som ejes af kommunale fællesskaber m. v. — f. eks. el-sammenslutningerne eller skoleforbund — sælges på sædvanlig måde uden jordrentesvarelse. I øvrigt er